

Ὁ ὑπηρετὴς ἐκθαμβος, ἐκύτταξε τὸν ὑποκόμηντα.

— Λοιπὸν, εἶπεν ἐκεῖνος, τί τρέχει, δὲν ἤκουσες;

— Μάλιστα, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ κύριος ὑποκόμης εἶχε δώσει παραγγελίαν τῶν φαγητῶν.

— Ναι, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἑκτακτον φαγητόν θά τὸ πληρώσω ἰδιαιτέρως.

Οἱ ἑλλανοδίκαι προσέβλεψαν ἀλλήλους. Παρετέθη τὸ πιφτέκιον, ὕπερ ὃ ὑποκόμης κατεβρόχθισεν δλόκληρον.

— Ἐμπρός! Φέρετε τώρα τὸ ψάρι.

Ἐφερον τὸ ψάρι.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ ὑποκόμης, εἶναι φέρρα¹ τῆς λίμνης τῆς Γενεύης· μόνον εἰς τὴν λίμνην ἐκείνην εὐρίσκεται· ἐν τούτοις ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ προμηθευθῇ αὐτὴν καὶ ἀλλαχοῦ. Μοὶ τὴν εἰδείξαν σήμεραν τὸ πρῶτ' ἐν ᾧ προεγευμάτιζον· ἦτο ἀκόμη ζωντανή, διότι τὴν εἶχον μεταφέρει εἰς Παρισίους ἐκ Γενεύης ἐντὸς ὕδατος τῆς λίμνης. Σὰς συνιστῶ τὴν φέρραν· εἶναι φαγητὸν ἐξάσιον.

Μετὰ πέντε λεπτὰ μόνον τὰ κόκκαλα τοῦ ἰχθύος ἐναπελίποντο ἐν τῷ πινακίῳ.

— Τὸν φασιανὸν, παιδί! εἶπεν ὁ ὑποκόμης.

Ὁ ὑπηρετὴς ἐκόμισεν ἕνα φασιανὸν μὲ ὕδνα.

— Καὶ ἄλλην φιάλην Βορδῶ, τῆς αὐτῆς ποιότητος.

Ἐφερον καὶ δευτέραν φιάλην.

— Κύριε, εἶπεν ὁ ὑπηρετὴς, νομίζω ὅτι ἐκάματε λάθος, ζητήσαντες τὸν φασιανὸν μὲ τὰ ὕδνα πρὸ τοῦ σαλμι τῶν συκοφάγων.

— Α! πολὺ σωστά. Εὐτυχῶς δὲν ὠρίσθη κατὰ ποίαν τάξιν ἔπρεπε νὰ φάγω τοὺς συκοφάγους, ἀλλῶς θὰ ἔχονον. Τὸ σαλμι τῶν συκοφάγων, παιδί!

Τῷ παρετέθη τὸ σαλμι τῶν συκοφάγων.

Ἦσαν δέκα συκοφάγοι, ὃ ὑποκόμης τοὺς ἔφαγεν εἰς δέκα δακνιάς.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ ὑποκόμης, ἡ παραγγελία μου δὲν εἶχε μεγάλην ποικιλίαν. Τώρα τοὺς ἀσπαράγγους, τὰ πῖσα, ἕνα ἀνανᾶν καὶ χαμαικέρασα. Καὶ ροασιᾶ, μιστὴν φιάλην Κωνσταντίας, μιστὴν φιάλην Σερές. Ἐπειτα νὰ μὴ ξεχάσωμεν τὸν καφὲν καὶ τὰ liqueurs.

Ἐκαστον τῶν παραγγελθέντων ἐκομίσθη κατὰ σειράν. Τὰ ὄσπρια καὶ αἱ ὀπῶραι κατεβροχθίσθησαν εὐσυνειδήτως· πάντες δὲ οἱ οἶνοι καὶ τὰ liqueurs μέχρι τρυγός.

Ὁ ὑποκόμης ἐπέβλεψε τὸ γεῦμά του ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας καὶ δεκατεσσάρων λεπτῶν.

— Κύριοι, ἠρώτησεν, ἐγένοντο τὰ πάντα ὡς ἔπρεπεν;

Οἱ ἑλλανοδίκαι ὠμολόγησαν τοῦτο.

— Παιδί, τὸν λογαριασμὸν.

1. Εἶδος ἀντακίου.

Ὁ ὑποκόμης ἔρριψεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος καὶ ἔδωκε τὸν λογαριασμὸν εἰς τοὺς ἑλλανοδίκας.

Ὁ λογαριασμὸς εἶχεν ὡς ἀκολούθως:

Ὅστρεῖδια Ὅστένης	φρ.	30
Ῥόφημα φωλεῶν χελιδόνων	"	150
Πιφτέκιον	"	2
Φέρρα τῆς λίμνης τῆς Γενεύης	"	40
Φασιανὸς μὲ ὕδνα	"	40
Σαλμι συκοφάγων	"	50
Ἀσπάραγγοι	"	15
Πῖσα	"	12
Ἄνανᾶς	"	24
Χαμαικέρασα	"	20

Οἶνοι

Ῥήνου Ἰωάννηςδερῆ, μία φιάλη	"	24
Βορδῶ, πρώτης ποιότητος, δύο φιάλαι	"	50
Κωνσταντίας, ἡμίσεια φιάλη	"	40
Σερές, ἀρίστης ποιότητος, ἡμίσεια φιάλη	"	50
Καφὲς, liqueurs	"	1.50

Τὸ ὅλον φρ. 548.50

Ἐβασάνισαν τὸ ἄθροισμα καὶ εὔρον αὐτὸ ἀκριβές.

Ἐφερον τὸν λογαριασμὸν εἰς τὸν ἀνταγωνιστὴν τοῦ ὑποκόμητος, ὅστις ἐγευμάτιζεν εἰς τι πλησίον δωμάτιον.

Μετὰ πέντε λεπτὰ προσῆλθεν οὗτος, ἐχαίρετησε τὸν ὑποκόμητα, καὶ ἐξήγαγε τοῦ θυλακίου του ἕξ χιλίῳφραγκα τραπεζικὰ γραμματίαια, ἅτινα τῷ παρουσίασεν.

Ἦσαν ταῦτα τὸ τίμημα τοῦ στοιχήματος.

— ὦ! κύριε, εἶπεν ὁ ὑποκόμης, δὲν ἦτο καμμία βία ἵσως μάλιστα θὰ ἐπιθυμεῖτε βεβίβιτα.

— Καὶ θὰ με τὴν ἐδίδατε;

— Ἀναμφιβόλως.

— Καὶ πότε;

— Τώρα ἀμέσως.

[Alexandre Dumas].

Κυρία M**

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ κόσμος καὶ ἡ κοινωνία ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς κομψὰς ἐκείνας βιβλιοθήκας ὅπου οἱ τόμοι εἶνε κατατεταγμένοι κατὰ μέγεθος, δέσιμον καὶ σχῆμα καὶ οὕτως ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται ἐν τάξει. Ὁ ἀκριβέστερον ὅμως ἐξετάζων εὐρίσκει αὐτὰς κατ' οὐσίαν ἐν πλήρει ἀταξίᾳ, ἀφοῦ τὰ ἐγγὺς ἀλλήλων εὐρισκόμενα βιβλία οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν κατὰ τὸ περιεχόμενον.

* * Αἱ νεαραὶ καὶ εὐεσθεῖς γυναῖκες ὡς καὶ οἱ βασιλεῖς πάσχουσι τὸ δυστύχημα νὰ μὴ ἔχουσι φίλους, ἀλλὰ μόνον κόλακας· τὸ δυστύχημα ὅμως τοῦτο ἀποκρύπτει εἰς ἀμφοτέρους ἡ ματαιότης.

* * Ἡ εὐδαιμονία εἶνε ἀμφίβολόν τι φάσμα, ἐξαλειφόμενον ἅμα τις ἀπλώσῃ τὰς χεῖρας πρὸς αὐτό.

Εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Ζυρίχης καὶ Βέρνης, ἐν Ἑλβετίᾳ, φοιτῶσι κατ' αὐτὰς 38 γυναῖκες, ἐξ ὧν αἱ 32 σπουδάζουσι τὴν ἰατρικὴν.